

CHAMELEONOVY OBJEVY

BARVY A ZVÍŘATA

Všichni živočichové nevidí stejně! Primáti, tedy opice vidí přibližně jako člověk. Většina savců, což jsou například myši, krávy nebo králíci, vidí svět podobně jako černobílý film, jen v odstínech šedé. Psi nevidí všechny barvy, ale žlutou a červenou rozeznávají dobře. Koně zase nikdy nevidí trávu jako zelenou! Ptáci vnímají více domodra a motýli vidí i ultrafialové světlo, které člověk nezachytí. No a hadi vidí daleko větší škálu barev, než lidé.

BARVY A SLOVA

Všechny světové jazyky, počítám, že od svého počátku, rozlišují dvě až dvanáct základních barev. Poznáte je podle toho, že jsou pojmenovány jen jedním slovem, jako třeba: červená nebo zelená. V řeči se užívají často a o tom, co označují, se nikdo nepře. Prostě rajče je červené a kuře žluté. My Češi, stejně jako například Němci rozeznáváme jedenáct základních barev: černou, bílou, červenou, zelenou, žlutou, modrou, hnědou, šedou, oranžovou, růžovou a fialovou. Ale například Rusi si mezi základní barvy přidali ještě dva odstíny modré, světlé říkají goluboj a tmavé sinij.

NEJBAREVNĚJŠÍ TVOR

V Čechách si barevných zvířat moc neužijete, i když takový kohout taky není zrovna černobílý! Ale pokud se řekne barevný tvor, určitě vás napadne chameleon a nejbarevnější z chameleonů je chameleon pardálí. Žije na Madagaskaru a je to pořádný obr, může měřit až půl metru a jeho jazyk má dalších 30 centimetrů. A skvělé na něm je, že ho můžete chovat jako domácího mazlíčka.

PROČ SOVA PRACUJE V NOCI

Kdysi dávno, pradávno byli všichni ptáci bílí jako holubičky. Ale moudrá sova se rozhodla, že i ptačí rod musí dostat barvy, stejně jako celá příroda. A tak povolala ptactvo vodní, suchozemské i hrabavé, aby si přišlo vybrat své zbarvení. Ptáci se postavili do řady a sova jim postupně malovala peří podle jejich přání. Poslední přiletěl havran a páv. Páv šel k sově jako první a povídá: „Sovo, použij všechny barvy duhy! Chci, abych byl krásný a všichni mne obdivovali!“ Jak to dopadlo, asi všichni víte. Sova si na pávovi dala záležet a jeho peří zářilo všemi barvami. Páv byl spokojený a poprvé odcházel pyšným krokem. Na řadu přišel havran, chtěl páva přetrumfovat, a tak sově povídá: „Moudrá sovo, použij na má křídla takovou barvu, jakou jsi ještě na žádného opeřence nepoužila!“ Sova se zamyslela a začala barvit. Když práci dokončila, havran si sám sebe prohlédl a zkoprněl. Byl celý celičký černý! Zuřivě se vrhl na sovu, ale ta nelehla a uletěla. Od té doby sova loví v noci a spí ve dne, aby se vyhnula ukřivděnému havranovi. Dodnes si ale sama pro sebe houká: „Chtěl mít barvu, jakou žádný pták nemá? Chtěl! Tak co se tak vzteká! Neměl se nechat předběhnout tím manekýnem pávem!“